

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXLIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

9 Ex eo verò, quòd ad aliū vsum, quā ad illū, propter quē principaliter conduxit, re uti nō poterit, remissio illi nō est faciēda.

10 Locatione, & cōductione datū factā, nihil etiā à principe ad praiudiciū conductorū sine eorū consensu de nouo fieri potest.

11 Locationis, & cōductionis contractū esse in materia datorū, & gabellarū quomodo cognoscatur, remissū.

12 Dammū in re locata aut contingit circa fructūs, aut prouenit ex impedimento vsus rei, aut contingit vizio rei, vel casinate, & de his omnibus remissū.

13 Dammū circa rem, & fructūs rei contingens quale, & quantum esse debeat ad hoc, ut remissio conductorī sit faciēda.

14 Dammū & incommodū magnum, & intollerabile conductoris in re conductā, & eius fructibus quot modis capiatū.

15 Conductor, qui patientiam re conductā vtendi, & fruendi habuit, licet aliquāter fuerit in vsu impediens, & propterea exiguitatem aliquā fructū pāfus fuit, aliquā tamen remissionem petere, & consequi nō potest.

16 Conductores gabella, seu datū sterilitatem vniūs anni cum vbertate aliorū annorū compensare tenentur.

17 Conductoris omne periculum, & dānum quouis modo contingens esse debet, nec is remissionem aliquā consequitur, quando locator pāso expreso nōluit aliquo modo, & casu ad aliquā mercedis remissionem faciendam teneri.

18 Negatiue vniuersalis concepta dicitur oratio, quando signum particulare, ut est aliquis, simul cum negatiua ponitur.

19 Vniuersaliū verborū negatiue prolatorū natura est omnia etiā sui naturā, & regulariter nō comprehensibilia continere, nihilq; excipere.

20 Geminatio vniuersalis negatiue maiorem, & potētiorem exclusionem, ac negationem infert.

21 Ex facto principis emptori, nō cōducitori circa rē venditā, seu locatā dāno, & praiudiciali quādo mēditor, vel locator ad aliquid emptori, seu cōducitori praeiudicā teneatur, et quādo nō.

22 Argumentum de contractu emptiōis, & venditiōis ad contractū locationis, & cōductionis procedit.

23 Conductor ob dānum proueniens ex facto principis iusto, cui locator resistere nō potuit, nō debet locator ad aliquod interesse dāni, nec lucri cessantē teneri.

24 Moneta, prout promissa fuit, in materia, & forma solui debet, si tempore solutionis facile sit debitori eam reperire, & soluere, nō obstante augmento, vel diminutione illius.

25 Et si in alia moneta debitor nōlet soluere, valor quē moneta promissa esset mutatus, quis valor, & quē estimatio debeat attendi, an temporis promissionis, an verò solutionis.

26 Quid si moneta in eadem materia, & forma, prout promissa fuit difficulter, vel nullo modo solutionis tempore potest reperiri, & solui num. 27.

27 Solui vniū pro alio quādo iniusto creditore nō possit.

28 In contractibus attenditū estimatio, & valor pecuniæ, seu monetæ promissæ secundū tempus contractus, & nō secundū tempus solutionis.

REMISSIO mercedis, siue penſionis cōductoribus datij ſalis non eſt faciēda per locatorem ex eo, q̃ poſt eorum conductionem ſalis ualor per principē actus fuerit, & propterea conductores minorem ſalis ſummam, quam conſueuerit, uendi poſſent prætēdant, niſi damnum magnū, & intollerabile ex hoc augmento patenterit, & quomodo damnum magnū, & intollerabile hoc in caſu aſſumatur, & ſi locator pactō expreſſo conuenit, ſe nolle in aliquo caſu, & modo ad remiſſionem mercedis conductorī faciendam tenere, nulla tunc in aliquo caſu eſt remiſſio facienda.

Obligatus solvere ex conuentione, & pacto certam monetam, si postea decreto principis eius ualor mutatus fuit, secundum ualorem, qui erat tempore contractus, & obligationis factæ, & non qui est tempore solutionis, est solutio facienda, quando illa moneta in materia, & forma, prout promissa fuit, difficulter, uel nullo modo reperiri, & solui potest.

CON-

N causa, quæ coram arbitris inter magnificam communitatem ciuitatis Fauētiæ ex una, & Datarios datum, seu canipas salis conducentes ex altera uerti præsupponitur, de sola ueritate requisitus, atque consultus, super duobus infra proponendis pro ingenij mei tenuitate sententiam meam iuri quidem, ut arbitror, consonā dicam, & quæ partes dominorum arbitrorum in laudando, & iudicando esse debeant, pro uiribus demonstrare conabor. Stante itaque instrumēto locationis factæ de dicto datio salis cum capitulis ad me transmissis, & facti narratione mihi proposita, & præsupposito augmento salis per sedem apostolicam facto, eiusdemque decreto, quo cautum fuit, q[uo]d ualor ducti de camera intelligatur esse librariū quatuor, & solidorum duorum pro quolibet ducto. Prius dubitari contingit, utrum sit locus remissioni mercedis, & habenda sit ratio damni, & lucri cessantis, quod dicti datarij pati prætendunt ex augmento post eorum conductionem per S.D.N. Papam imposito, cum afferat propter huiusmodi augmenti impositionem longe minorem salis summam nunc uendi posse, quam antea confueuerit. Secundo, utrum modernis datarij salis, qui singulis annis ducatos octingētos de camera ex conuentione, & forma contractus conductoris pro dicta communitate camera apostolica soluere tenentur, obligati sint illos soluere iuxta estimationem, & ualorem ducatorum de camera, qui, & que erat tempore celebrati contractus, seu obligationis, an uerò secundum ualorem nunc à S.D.N. ut supra, decretū.

¶ Quoad primū dubium, uidetur quidem prima facie concludendum esse, q[uo]d ipsis datarijs per dictā communitatem saltem remissio mercedis pro rata temporis, quo sal cum dicto augmento fuit uenditum, sit facienda, quoniam datarij post augmentum salis impositum re sibi locata uti nō potuerunt eo modo, & libere, quemadmodum ante impositionem augmenti utebantur, cum longē minor salis quantitas post dictum augmentum fuerit uendita, ac uendatur, quam antea uendi soleret: & t[ame]n idēd[em] propter damni passum ipsis conductoribus mercedis remissio est facienda pro rata huius temporis post dictum augmentum de cursu, argumento. l. si quis fundum. §. imperator. ibiq[ue] Pau. Cast. ff. locati. Et prædicta procedunt etiam, si nulla culpa ipsi communitati locatrici imputari possit, ut in l. si quis domum. §. in exultis. & ibi docto. maxime Paul. Cast. eod. tit. & in terminis probatur in l. si fundus. casus, eodem titulo.

¶ Secundo t[ame]n ubique conductor non potest uti re locata eo modo, quo fuit locata, & culpa, & negligentia locatoris, tunc conductori non solum est mercedis remissio facienda, sed etiam is contra locatorem ad interesse quoque lucri cessantis agere potest, ut in l. ex conducto. in prin. ibiq[ue] not. per gl. & Pau. de Cast. & in l. si ubique. & clarius in l. si quis domum. in fi. & ibi Bart. ff. locati. & optimē probatur in d. l. si fundus. Et t[ame]n locator in culpa, & negligentia esse dicitur, quando potuit providere, & non prouidit, ut in d. l. ex conducto. uel quando damnum conductoris euitare potuit, & neglexit, seu aliter sua culpa, uel causa cōtingit, ut in l. si merces. §. culpa. ff. eo. tit. & ibi Pau. Cast. & in l. si fundus. uel ex eo, q[uo]d conductori non denunciauerit, qui potuisset providere, si sibi fuisset denūtiatum, arg. l. item quæritur. §. exercitu. & §. fullo. ff. locati. l. si in lege. §. colonus. in fi. uer. & ibi per gl. Pau. de Cast. Bar. & alios eod. tit. & d. l. si fundus. in uer. nam & si colonus. Sed communitas in casu nostro diligentia suam non adhibuit in prouidendo cū S.D.N. ne augmentum salis imponeretur, ergo in culpa fuisse d[icitu]r, &

propterea ad interesse etiam lucri cessantis ductoribus teneri debet. ¶ Preterea de remissione intollerabile, quod colonus circa fructum conducti patitur, spectat ad dominum, ut is remissionem cedens conductori facere teneatur, necesse est an diuino iudicio, an potentia humana rursus eueniret. d. l. ex conducto. §. i. cum fructus. §. uis maior. & ibi Bar. ff. locati. l. i. C. eo. locati. §. publicanus. Et t[ame]n fructus dicuntur non solum & corpore percipiuntur, sed etiam qui, & rei occasione, ut sunt p[er]sonæ domo-
nauum, redditus uectigalium, & similia. di. §. auocationum. cum si. ff. de usufructu. in plures. in prin. ff. locati. Sed in casu conductoris datii salis passi sunt damnum etiam ne dicti augmenti ab ipso Papa facta positi-
iam factam dictis datariis, propterea quod non salis quantitas postea uendita fuit, quæ ratio facta à S.D.N. quidam casus fortuitus t[ame]n, cum à uoluntate, & nutu principis emanat. g. l. apud iulianū. alias est l. i. §. iulianus. in ga. i. & do. mens Soc. in l. quidam relegatus. ff. de rebus dub. Ergo cōitas, quæ locatuiusmodi damnum remissionē mercedis bus facere tenebitur. ¶ Quarto t[ame]n Pau. de Cast. merces. §. culpa. dicit, q[uo]d si cōitas aliquem uendit, seu locauit, & propter ipsius culpam sam publicani, seu emptores gabellę gratia si fuerit, cōitas tenetur illis remissionem pensionis facere, quinimod[um] ex quo damnum cōitatis obuenerit dicitur, ipsa cōitas ad dam-
resse lucri cessantis tenetur, argumento uti lo-
bētur in d. l. si fundus. & ibi Pau. de Cast. etiam allegatis, & expressē per eundem Pau. de Cast. cum quidam. ff. locati. ¶ Corroboratur p[ro]p[ter]ea t[ame]n quæ uoluit Bar. & latius Pau. Cast. in l. cum ff. locati. qui exemplificat in eo, qui domum hospitandum, seu scholas ad legēdū, & p[ro]p[ri]am, uel pestē, aut aliam nouitatem hospitum re, seu legere non potuit, uolūt. n. ipsiūm damnum mercedis remissionē teneri, quāuis ipse impa-
pa nō fuerit. Et licet t[ame]n uideretur d[icitu]r, quod re leges de remissione mercedis, seu pensionis res loquuntur, quando p[ro]ductor factio locatui-
set impeditus, uel ex aliquo casu in re conducto-
gēte, ut in d. l. cū in plures. l. hec distinctio. & addes. §. si q[ui]s. ff. locati. & iō cū in casu no-
ctor nō fuerit impeditus percipere fructus, loca-
tatē rei p[ro]ductæ factio locatoris, nec eius culpa su in re conductæ cōtingere, uideretur, locat-
neri, q[uo]d rōnes similiter uidentur prima facie in casu occurrenti cōitas non teneatur, ut in stantibus Bar. & Pau. Cast. in d. l. cum in plures uolunt, q[uo]d ex quo conductor non potuit
eta ad usū, pp[er] quē re principaliter conducti-
ditatē illā percepit, pp[er] quam ipse conductor
dānum in fructu rei conductæ contigit, t[ame]n seu pensionis remissio est ipsi conductori
cut si in prædio mystico sterilitatis, & d[icitu]r
bile t[ame]n fructibus cōtingit ab ipso facto, & comp-
ris, cū casus cōtingit non in re, sed t[ame]n fructu
l. ex conducto. §. i. Et hæc fuit intentio Bar. & al-
plures. ubi Pau. Cast. subdit simile q[uo]d
doct. in qua idē, quod supra, cōcluditur. Et
bis etiam infertur, t[ame]n si quis principaliter
domū ad habitādum, uel re aliam ad con-
& ipse potuit habitare, uel re ad illū usū
t[ame]n

mercedis remissionem faciendā, non autē ad aliud ip-
sius conductoris interesse tenetur, nisi damnum culpa
locatoris contigisse d.l. si uno. §. vbiunque. & ibi
Bart. & d.l. si fundus. cum aliis similibus supra allega-
tis: sed in casu occurrēti non cōstat ipsos cōductores
datii salis, seu salinarum ex augmento predicto dam-
num intollerabile, seu graue incommodū circa red-
ditus percipiendos passos fuisse, igitur cōitas Fauentia
illis ad aliquam mercedis remissionem faciendā,
seu ad aliquod interesse teneri non debet: ¶ damnum
autem intollerabile, & magnum incommodum in ter-
minis nostris diuersimodē assumitur, primo, ut in di-
uersis locis declarat Bar. quando conductor, ultra im-
pensas, quæ gratia colligendi fructus, & redditus sūt,
nihil percepit, nec penes eum aliquid de fructibus re-
manet, quo casu nullos fructus percipere censetur,
cum fructus dicantur, deductis impensis, ut in l. fru-
ctus. in princ. & l. diuortio. §. impendia. cū ubique no-
ff. solut. matrim. ita inquit Bart. in d.l. si merces. §. uis
maior. Sed in d.l. licet referendo Iaco. de Are. ut reci-
tat etiam Cyn. C. loca. & in d.l. si uno. §. vbiunque. di-
xit, damnum intollerabile, seu magnum incommodum
dici, quando post deductionē expensarū, & solutionē
pensionis conductor ultra dimidiā pensionis debita
deceptus remaneret, sicuti in cōtractu emptionis qd
enormiter laesus censetur, qñ re ipsa ultra dimidiā ius-
ti pretii fuit deceptus, ut in l. 2. C. de rescin. vendi. aliqui
autem uolunt damnum dici intollerabile, quādo cō-
ductor semen in re conducta impositū colligere non
potuisset, argumento d.l. ex conducto. §. sed & si la-
bes. ubi glo. hoc ponit: & attenta hac opinione in ca-
su occurrēti semen deperditum censetur, quando
conductores salis ultra expensas in fructibus, seu red-
ditibus percipiendis nihil percepissent, & hic casus se-
cundum Paul. de Cast. in d.l. ex conducto. §. si uis. diffi-
cultatem in se non habet. Alii, ut fuit gl. in d.l. si uno.
in prin. uoluerunt, damnum magnum esse, quādo cō-
ductor non percepit dimidiā fructuum, seu reddi-
tuum, qui cōiter percipi consueuerant, quam opinio-
nem refert, & impugnat. Ioan. de Imo. in d.c. propter
sterilitatem. in glo. 1. est & alia opinio, qd sit attenden-
da uulgi opinio, quæ non conuenit casui nostro, quo
niam pro hoc tempore, quo mercedis remissio à di-
ctis datariis salis petitur, ultra ipsos nulli alii cōduc-
tores extant, quorum opinioni standum esset. Præ-
terea hæc opinio cōiter non fuit recepta, ut colligitur
ex uerbis Bar. Pauli de Cast. & aliorum in locis allega-
tis. Doctores tñ magis communiter uelle uidetur, qd
quando conductor, deductis impensis factis in recol-
ligendis, & percipiendis fructibus, seu redditibus, tñ
de fructibus non remanet, quod ad dimidiā merce-
dis, seu pensionis debita ascendat, tunc cōductor di-
catur damnum intollerabile, magnumque incommodū
pati, & consequenter remissioni sit locus, ut per Bar.
in d.l. licet. & in d.l. si uno. §. vbiunque. p. Pau. de Cast.
in d.l. si uis. & Cyn. in d.l. licet post gl. in d.l. si uno. in
prin. qñ uerō ultra dimidiā pensionis debita cōduc-
tor aliquos fructus, seu redditus deductis impensis
percepisset, remissio illi faciendā non esset, cū pp. fru-
ctuum exiguitatē ea non sit faciendā d.l. si uno. §. cū qui
dā. & Bar. quem in hoc docto. sequuti fuerunt, in d.
§. uis maior. & in hoc casu exiguitas, non autem steri-
litas diceretur, ut præsupponunt Bar. Paul. de Cast.
& alii in locis allegatis. ¶ Præterea ¶ quando cōduc-
tor patientiā re sibi locata utendi, & fruendi habuit,
quamuis aliquantulum in usu fuerit impeditus, seu exi-
guiores redditus perceperit, quam cōsueuerit, tamē
ob huiusmodi exiguitatem nullam potest remissio-
nē petere, nec cōsequi, ut supra, per not. p. Pau. de Ca.
& Barto. in d.l. cum in plures. Sed in casu occurrēti
non

facere remissio à domino, quamuis ad alium usum
cōducta rei non poruerit: sufficit enim, qd po-
tuerit ad usum, propter quē principaliter re cōdu-
cta, seu aliquod fortuito, seu absque culpa loca-
toris, autem aliquod passus fuerit. Secus si re uti ad
usum non potuisset, uel damnum intollerabi-
le, seu graue incommodum, ut per Bar. & l. habitatores. cum l. se-
cundum legem. Cum igitur in casu occurrēti datia
cōducta, & vendit, quā prius, sequitur, qd in
usu cōducta, qui fructus in vendendo sal cōdu-
ctoris, ut per Bar. in d.l. cum in plures. impediti
sunt, & cum passi dicuntur, & propterea ipsis
per cōductorem remissio faciendā. ¶ Vltimo ¶ post-
quam hi datii salis conduxerunt, non pōt
quædam principē de nouo ad præiudiciū con-
ductorem facillorum consensu fieri, nec introduci.
¶ C. de rebus. & cōmiss. ubi casus. ¶ Predictis
casibus non obstantibus, prout rectē intueri
debet, contrariū in puncto iuris uerius
esse, ut dicitur quod communitas remissione
recedit p. gabellariis facere non teneatur, & mi-
nus ad hoc interesse, uel damni emergentis, uel
damni cōstantis, & duobus præsuppositis primo,
quod contra cōtractu locationis, & cōductionis, ut
contra cōtractus, necnō distributio solutio-
nis, siue annuatim faciendarū, ut col-
ligitur, quæ plenē posuit Bar. in d.l. cotem. §. qui
damus. in d. lina. q. incip. publicanus cū simil. secū
ut in casu, in quo agitur de damno, quod
cōducta rei contingit, iuxta ea, quæ vo-
lunt, quæ ceteri sequuntur, in d.l. cū in plures.
¶ Item loquitur Bar. in d.l. si merces. §. vis ma-
ior. & dicit rex. in c. propter sterilitatē. & ibi doct. ex
eod. Bar. in l. si uno. §. vbiunque. ff. eodem.
¶ Item de damno proueniente ex non usu rei, seu
ex impendio usus rei, cum datariis salinis, & usu
remanet, ut fuerint, & adhuc vtantur: de quo dā-
tum loquitur in d.l. si uno. §. item cum quidā, nec
de damno rei, aut casu contingente, de quo
loquitur in d.l. sed addes. §. 1. & d.l. si uno. §. itē cū
quæ p. Bar. & Pau. de Cast. ff. eo. tit. locati, his
p. præsuppositis, cōclusio predicta ad fauorē cō-
ductoris multipliciter potest cōfirmari, & corrobora-
ri, ut per Bar. & alios, qd ad hoc ut locator teneatur merce-
dis remissionē facere, requiritur, quod damnum intol-
lerabile, seu enorme circa fructus rei conductæ cōtin-
gerit, improprie damnum exigui non sit remissio d.
l. si uno. in prin. inuncto. §. cum quidam. d.l. ex conducto.
¶ Item si locus. & dicit rex. in d.l. si merces. §. vis ma-
ior. debet conductori damnosā esse, si plus, quā
volente ei, laesi fuerint fructus, alioquin modicū
damnum animo colonus ferre debet: & rex. in d.
c. propter sterilitatē inquit, qd ecclesia, quæ prædia,
intra res locatur, ex quibus fructus, & redditus per-
cipiuntur, propter sterilitatē magno incommodo cō-
ductorem afficiunt, si talis sterilitas absq. culpa cō-
ductorem uisio, aut casu fortuito cōtingerit, pro ra-
tione remissionē facere tenetur: & gl. ibi colli-
gitur, quando conductor magno damno, & incō-
modo, remissio pensionis ei fieri debet, nisi
fructus in cōcomodum, seu graue damnum non in-
mauerit, mercedis remissio nō est faciendā d. §. vis
maior. in d. lina. q. incip. publicanus cū simil. ut
dicitur, & hoc cōductor patienter ferre debet. l. habi-
tatores. & propter damnum enorme cōtingēs
tamē, quādam circa fructus locator dātaxat ad

non

nō p̄stat nos esse in aliquo casu, & maxime in casu magis cōiter approbato, in quo dici posset sterilitatē fuisse, uel damnum intollerabile, seu magnū incommo- dum contigisse, cum datarij quamuis tantos reddi- tus non perceperit, quantos percipere soliti erant, tñ multos perceperint adeo, q̄ verē damnum intollera- bile prætendere non possunt, cū potius sint in aliquo lucro, quam in damno, & si aliquod damnum ab eis p- baretur, illud enorme, & intollerabile esse debet, iux- ta prædicta. ¶ Rursus, & si constaret de ipsorū damno
 16 intollerabili, t̄ tamen ex quo annis præteritis reddi- tus vberes collegerunt, ex quibus multum lucrati fue- runt secundū ea, quæ in factō proponuntur profecto ipsis remissio mercedis huius anni non est faciendā, quia ē conductores gabeliarū, seu datij tenentē sterilitatē unius anni cū ubertate aliorum annorū cōpensare, ut uoluit Bar. in d. l. corē. §. qui maximos. argō d. c. p̄pter sterilitatem. ¶ Quarto etiam in casu, quo apparet cō- ductores salis damnum intollerabile sustinuisse, ac sustinere, tamen adhuc ipsi a dicta communitate
 17 damnum aliquod non est resarciendum, t̄ quia con- ductores ex pacto sic conuenerunt, periculum istud in se suscipiendū, ut apparet in capitulis factis inter ip- sam cōmunitatem, & cōductores, dum in 8. capitulo fuit per hæc uerba conuentum, item la predetta commu- nità, & suoi agenti non siano tenuti, ne obligati per modo alcuno fare in alcuno caso remissione alcuna alli detti conduttori, o, al- cuno conduttore: q̄ uerba iudicio meo nō possent clarius demonstrare, q̄ ex pacto p̄uentū fuit, periculum dāni & sterilitatis debere ad cōductore spectare, uel cōitatē
 i aliquo casu, in quo aliās debuisset teneri, nō debere teneri. Ergo periculum damni ad cōductore, seu condn- ctōres spectare debet, ut in d. l. si quis fundū. Bar. in d. §. ubicunque. & in d. §. uis maior. & alij in d. l. licet. ubi est casus, & in locis proximē allegatis. Imol. in d. c. p- pter sterilitatē. & facit l. si de fundo. & l. legē. C. locati. & argumento l. quæ fortuitis. C. de pign. actio. l. i. C. cōmod. & l. si ut certo. §. interdū. ff. commoda. c. i. de depōsi. & c. unico. de cōmoda. Præterea illa uerba di- cti capituli 8. dicuntur uniuersalia negatiua, quamuis
 18 videantur particularia propter illud nomen aliquis, ut ibi per modo alcuno in alcuno caso, & remissione alcuna &c. Nam t̄ ubicunque signum particulare, ut est ali- quis, simul cum negatiua ponitur, talis oratio æqui- poller uniuersali, & perinde est, ac si oratio fuisset negatiuē uniuersaliter concepta. l. si is, qui ducenta. §. utrum. & ibi glof. & Bart. ff. de reb. dub. l. si uerō plu- res. §. ait p̄ior. ff. de his. qui deiecit. uel effude. Verba er- go huius 8. capituli dicuntur in nullo casu, & nullo modo re- missione cōductōribus facere teneantur, & sic uniuersaliter, & negatiuē prolata penitus omnem casum, &
 19 omnem modum, nullo excepto, excludunt, quia t̄ de natura uerborum uniuersalium negatiuē prolatorū est omnia etiam sui natura, & regulariter non cōpre- hensibilia continere, nihilque excipere. l. Iulianus. ff. de leg. i. cum secundum Bal. in c. i. in prin. de proib. seu. alien. per Fed. uniuersalis negatiua magis neget, quā uniuersalis affirmatiua affirmet, & facit id, quod uoluit do. Ant. in c. dilectus. in fi. 9. col. de consuetud. Bart. Veron. in tractatu seruitutum sub rubr. de serui. lum. & glo. in litemque. ff. locati. Ex quibus infertur, q̄ etiam in casibus, in quibus cōitas locatrix aliās de iure ipsis conductōribus remissionē facere debuisset, uirtute huius pacti uniuersaliter negantis illam face- re non teneatur. Cōsidero etiam, q̄ contrahentes per uerba uniuersalia negatiua geminata istud conuene-

runt, uidelicet q̄ nullo modo, & in nullo casu aliquid remissionē cōductōribus facere debeant. Ergo t̄ propter hanc geminationē uniuersalitatis, uel ex qua maior, & potētiore exclusio, argu- infertur, argumento. l. cum ostendimus. ff. de tuto. glo. penul. & ibi Felin. in c. si cautio em- instrui. l. si liber. §. titius. ff. de hared. instrui. de ex hac. ff. de donat. infertur, quod ipsa remissio in nullo casu, hoc est in nullo euentu inue- ges. ff. de legibus. clem. causam in fin. &c. est autem. Infit. de hared. instrui. debet aliquam faciendam teneri, quamuis ali- ad aliquem casum etiam fortuitum rem- non ex aliqua causa a uenditore prouen- 21 ¶ Vltimo accedat ad hæc, t̄ quod ubi- cūq; remissio a uenditore proueniat, tunc uenditori- mera sua uoluntate, ex cā tñ publicam uen- nente aliquid circa rem uenditam ad p- ptoris fecerit, seu disposuerit, tunc uenditori- ipsi emptori p̄standum non tenetur. Inueni- ctio. & l. item si verberatum. ff. de rei uendi- ex causa ab ipso uenditore proueniente p- cerit, ut est casus in l. si fundus. & ibi glo. in in vltima solutione cū qua docto. cōiter p- ff. loca. Sed t̄ de p̄ctu emptiois, & uenditi- procedit argumentū ad contrādictū locatori- l. si fundus. & not. in rub. ff. locati. per Bar. in ces. §. uis maior. & in d. sua. q. inci. publicat. l. corē. §. qui maximos. ergo idem in con- tionis dicendum est, quod si princeps non culpa, seu causa locatoris, sed ex sua merita propter suam publicā utilitatem principis ad præiudiciū conductōris fecerit, locatōri ad aliquid ipsi conductori p̄standum tenet- casu nostro princeps augmentum salis intro- ex causa, nec ex culpa, aut delicto communi- tritis, sed ex sua mera uoluntate propter re- meræ apostolica, ergo cōmunitas ex hoc dū- pis, quod illa non prohibere, nec ei rebus ad aliquid damnum, seu interese cōductō- standum teneri non debet. ¶ Stantē itaq; p- conclusionē ad fauorem cōmunitatis cōduc- rios conductores, superest, ut iis, qui a cōm- supra fuerunt adducta, respondeatur, q̄ aduer- satorum salis a tempore dictæ impossibilitatis potuerunt re cōducta ut eo modo, quo uen- runt, & ideo ipsi pro rata illius temporis
 22 remissio, quia respōdetur primo, t̄ quod de- ducta cōtinuē vti fuerunt, nulla est eis remis- da, q̄ uis nō eo mō vti fuerint, quo vti cōduc- ris enim est, quod vti fuerint, licet nō ita con- uel cum aliquo impedimento, ut in d. l. huius & in l. quod si domus. ff. locati. Est de mē- Cast. post Bar. in l. cum in plures. in prin. ff. de do respondeo, conductori non esse remissio- dam, quando non fuit passus magnū dam- modicum d. l. habitatores. cum similibus. tis. Ergo in casu nostro cum conductores intollerabile, passi non fuerint, capiendū tol- lerabile, & magnū, prout in hac materia be- bere fuit supra declaratum, non erit remis- da. Tercio respondeo non esse conductōri- sionem faciendam, quia cōuentum fuit, q̄ in lo casu aliqua esset faciendā remissio, & p- patientiam a cōmunitate in re utendo habere integrā pensionē tenentur, ut ex prædictis t̄ terea hi p̄ductores annis proximē elapsis re- tum pingues perceperunt, ergo tenentur re- nem facere cum damno, & in cōmodo, quo- no cōrigit, ut supra dictū fuit. ¶ Non cōduc-

hoc dictū expresse sequitur Imol. in d. c. quanto. col. 5. Et si in prædicta debet intelligi id, quod uoluit Bart. in l. cū certū. ff. de auro, & argē. lega. dicens, qd si iam duo sunt anni, pmissi tibi soluere centū ducatos, modo soluere secundū æstimationē, quæ erat tempore promissionis, & non secundū illam, quæ est tempore solutionis, dicit Bar. quod debeo soluere si illā æstimationē, quæ est tempore solutionis, nisi fuero in mora: & sic Bar. præsupponit debitorē teneri soluere ducatos promissos, quauis creditor ex hoc damnum etiā passurus esset: quod est ex eo, quia debitor, qui ducatos soluere promisit, potest, & tenetur illos soluere, quāuis eorū ualor esset auctus, uel diminutus, qm solutione eius, quod debetur, omnis obligatio tollit. In ist. quib. mod. toll. obl. in princ. Hoc modo est intelligat id, quod uoluit Bal. in l. acceptā. in 17. q. C. de usuris.

27 ¶ Si uero si ducati promissi difficulter, uel nullo modo possunt in eadē materia, & forma reperiri, prout nūc non reperiuntur ducati de camera, quia in usu esse desierunt, & conflata sunt scuta aurea, quæ sunt in usu, ualorq;ue ducati de camera sit mutatus, quia tempore contractus, & obligationis ducatus ualebat solidos septuagintaquinque; nūc autē ex decreto pontificis ualet solidos octuagintaduos, concludendū est, ipsos ducatos teneri soluere de moneta currenti ad rationem ualoris, & æstimationis antiquæ, qm maior moneta est imatur per minorem, ut habetur per Bar. in d. l. paulus. p. Alex. in l. cū quid. ff. si cer. pet. & per doct. in d. clem. si beneficiorū. ac et per scribē. in d. c. quāto. & per Bart. in d. l. cū certum: & cum hac opinione doct. cōiter, & ferē oēs, nullo discrepante, pertranseunt, qd ubiq; nō reperitur illud genus moneta, quæ fuit debita nō ex eo, quod fuerit reprobata, sed quia in usu esse desierit, tunc succedit obligatio ad æstimationē illius monetae antiquæ, quæ æstimatio de pecunia currenti solui debet, ut in locis proximē allegatis. Sed dubiū consistit, utrum solutio sit faciendā iuxta æstimationem illius monetae, quæ erat tempore obligationis, & contractus, an uero secundum æstimationē, quæ est tempore solutionis. In quo docto. communiter uidentur tenere, quod solutio fieri debeat de moneta currenti, soluendo æstimationem monetae promissæ iuxta ualorem, qui erat tempore contractus, & obligationis factæ, ut est tex. ibiq; Abb. in pen. not. in c. olim. & in c. cū canonicis. de cens. Nam si in contractibus attenditur æstimatio, & ualor pecuniæ, seu monetae promissæ, iuxta tempus contractus, & non iuxta tempus solutionis, ut uoluit Spec. in tit. de oblig. & solut. in §. 2. in fi. uerbis. & idē uoluit Bar. in d. l. cū qd. & in d. l. paulus. col. 1. & sequitur Paulus de Cast. in d. l. cum quid. & in d. l. quod te. ibique Alex. in 3. & 4. col. Imol. in d. c. quanto. & in d. cle. si beneficiorū. ibiq; Pet. de Anch. Et qd debeat attendi tempus contractus, uoluit etiam Bal. in addit. Spec. in d. tit. de oblig. & solut. uerbi obligatio legalis. Et in hanc partem Oldrad. quoq; uidetur inclinare in consil. 250. nec ab ea Rom. discrepare uidetur iuxta consil. 123. idēq; in terminis nostris expresse uoluit Bal. in l. illud. in ult. colum. C. de sacrosanc. eccles. Datarij igitur, qui in casu nostro ducatos octingentos de camera soluere tenentur, liberabuntur, si soluant illorū ualorem ad rationem æstimationis, & ualoris, quo ducati de camera tempore contractus ualebant, ex quo solutionis tempore ducati de camera non reperiuntur. Quæ opinio in casu nostro ferē in in diuiduo cōfirmatur ex iis, quæ uoluit Ioan. Andr. in additio. ad Spec. in d. tit. de obliga. & solut. in §. 2. in finalibus uerbis. in additio. incipien. olim, qui ponit qd nō, qd monasterium decem annua ecclesiæ debebat, & tempore obligationis factæ pecunia promissā erat uilis, & de illa pecunia secundū eū ualorem uilē facta fuit solutio.

hoc dictū expresse sequitur Imol. in d. c. quanto. col. 5. Et si in prædicta debet intelligi id, quod uoluit Bart. in l. cū certū. ff. de auro, & argē. lega. dicens, qd si iam duo sunt anni, pmissi tibi soluere centū ducatos, modo soluere secundū æstimationē, quæ erat tempore promissionis, & non secundū illam, quæ est tempore solutionis, dicit Bar. quod debeo soluere si illā æstimationē, quæ est tempore solutionis, nisi fuero in mora: & sic Bar. præsupponit debitorē teneri soluere ducatos promissos, quauis creditor ex hoc damnum etiā passurus esset: quod est ex eo, quia debitor, qui ducatos soluere promisit, potest, & tenetur illos soluere, quāuis eorū ualor esset auctus, uel diminutus, qm solutione eius, quod debetur, omnis obligatio tollit. In ist. quib. mod. toll. obl. in princ. Hoc modo est intelligat id, quod uoluit Bal. in l. acceptā. in 17. q. C. de usuris.

27 ¶ Si uero si ducati promissi difficulter, uel nullo modo possunt in eadē materia, & forma reperiri, prout nūc non reperiuntur ducati de camera, quia in usu esse desierunt, & conflata sunt scuta aurea, quæ sunt in usu, ualorq;ue ducati de camera sit mutatus, quia tempore contractus, & obligationis ducatus ualebat solidos septuagintaquinque; nūc autē ex decreto pontificis ualet solidos octuagintaduos, concludendū est, ipsos ducatos teneri soluere de moneta currenti ad rationem ualoris, & æstimationis antiquæ, qm maior moneta est imatur per minorem, ut habetur per Bar. in d. l. paulus. p. Alex. in l. cū quid. ff. si cer. pet. & per doct. in d. clem. si beneficiorū. ac et per scribē. in d. c. quāto. & per Bart. in d. l. cū certum: & cum hac opinione doct. cōiter, & ferē oēs, nullo discrepante, pertranseunt, qd ubiq; nō reperitur illud genus moneta, quæ fuit debita nō ex eo, quod fuerit reprobata, sed quia in usu esse desierit, tunc succedit obligatio ad æstimationē illius monetae antiquæ, quæ æstimatio de pecunia currenti solui debet, ut in locis proximē allegatis. Sed dubiū consistit, utrum solutio sit faciendā iuxta æstimationem illius monetae, quæ erat tempore obligationis, & contractus, an uero secundum æstimationē, quæ est tempore solutionis. In quo docto. communiter uidentur tenere, quod solutio fieri debeat de moneta currenti, soluendo æstimationem monetae promissæ iuxta ualorem, qui erat tempore contractus, & obligationis factæ, ut est tex. ibiq; Abb. in pen. not. in c. olim. & in c. cū canonicis. de cens. Nam si in contractibus attenditur æstimatio, & ualor pecuniæ, seu monetae promissæ, iuxta tempus contractus, & non iuxta tempus solutionis, ut uoluit Spec. in tit. de oblig. & solut. in §. 2. in fi. uerbis. & idē uoluit Bar. in d. l. cū qd. & in d. l. paulus. col. 1. & sequitur Paulus de Cast. in d. l. cum quid. & in d. l. quod te. ibique Alex. in 3. & 4. col. Imol. in d. c. quanto. & in d. cle. si beneficiorū. ibiq; Pet. de Anch. Et qd debeat attendi tempus contractus, uoluit etiam Bal. in addit. Spec. in d. tit. de oblig. & solut. uerbi obligatio legalis. Et in hanc partem Oldrad. quoq; uidetur inclinare in consil. 250. nec ab ea Rom. discrepare uidetur iuxta consil. 123. idēq; in terminis nostris expresse uoluit Bal. in l. illud. in ult. colum. C. de sacrosanc. eccles. Datarij igitur, qui in casu nostro ducatos octingentos de camera soluere tenentur, liberabuntur, si soluant illorū ualorem ad rationem æstimationis, & ualoris, quo ducati de camera tempore contractus ualebant, ex quo solutionis tempore ducati de camera non reperiuntur. Quæ opinio in casu nostro ferē in in diuiduo cōfirmatur ex iis, quæ uoluit Ioan. Andr. in additio. ad Spec. in d. tit. de obliga. & solut. in §. 2. in finalibus uerbis. in additio. incipien. olim, qui ponit qd nō, qd monasterium decem annua ecclesiæ debebat, & tempore obligationis factæ pecunia promissā erat uilis, & de illa pecunia secundū eū ualorem uilē facta fuit solutio.

lutio: demum ex decreto principis fuit ordinatum, qd obligati ad soluendos annuos redditus tempore vilis moneta tenerentur illos soluere in bona moneta de nouo iussu principis fabricata: dubitatum fuit, an monasterium illa decem annua teneretur soluere de moneta vilis, & antiqua secundum valorem antiquum, an verò de noua, & secundum nouum ualorem: dicit ibi lo. And. quòd monasterium post decretam principis absque dubio de antiqua, & secundum valorem antiquum, q tpe contractus erat, soluere potuisset, quia valor, q erat tpe contractus, dēt attēdi, vt ibi latius p cū, q plura ad propositū cōsiderat, & plura ēt refert Oldr. in d. cōf. 250. cuius dicta approbat Abb. in d. c. olim. & Roman. in d. cōf. 123. Ex quibus ad fauorē datioris est concludendum, ut iam dixi. Laus Deo.

S P M M AE.

- 1 Ex contractu vltro, citroque obligatorio, veluti ex contractu locationis, ad hoc, vt quis agere possit, quid requiratur.
- 2 Debitor retentione pecunie solui certo tempore promissit, & illam non soluere potest, quando creditor nō obseruauit id, quòd obseruare debitori tenebatur.
- 3 Etiam si promississet soluere non obstante quacunque exceptione: Imò etiam si cum iuramento soluere promississet.
- 4 Promittens factum alienum cum iuramento, vel cum pena adiecta obligatur.
- 5 Lata culpa est non facere ea, quae quilibet homo fecisset.
- 6 De casibus fortuitis, & improuisis etiam maximis quis ex pacto, quo se ad eos obligauit, et contra naturam contractus tenetur.
- 7 Nisi ex facto, & culpa locatoris, aut alterius contrahentis euenirent, & num. 12.
- 8 Culpa, & mora, quae casum fortuitum praecedunt, facit quem teneri de casu fortuito, & damno ex illo contingenti, & excusat eum, qui alias ex pacto de eo tenebatur.
- 9 Pactum, quòd conductor teneatur, & cogi possit ad soluendum mercedem conuentam non obstantibus aliquibus periculis, danis, & casibus fortuitis, quae contra locatorem possent allegare, si aliqua damna, et pericula postea fuerint specificata, an de omnibus generaliter, an verò de expressis tantum sit intelligendum.
- 10 Conductor ex pacto proximè dicto cogi non potest ad soluendum, si locator ei pro parte sua adimplenda, & obseruanda non adimpleuit, nec obseruauit.
- 11 Idem, si dāna, & pericula, casusque fortuiti facti, & culpa ipsius locatoris non solum lata, sed etiam leui euenissent.
- 12 Dolus de futuro verus, vel praesumptus per pactum etiam cum iuramento remitti non potest.
- 13 Iuramentum, quòd esset contra bonos mores canonicos, & peccati nutritium, contractum validare non potest.
- 14 Pactum, quòd quis soluere debeat etiam non obstante, quòd hoc ex parte creditoris onus conscientiae contineret, non valet, & tanquam iniurum non est obseruandum.
- 15 Lucrari contra conscientiam, & cum aliena iactura non licet.

E P I T O M E.

Conductor pro damnis, & interesse passis mercedem, & pensionem conuentam retinere potest, nec ad soluendum cogi valet, quamuis is cum iuramento promississet, pactoq; expresso conueniret, se velle teneri, & cogi posse ad soluendum certo tempore, non obstantibus aliquibus damnis, periculis, & casibus fortuitis in amplissima forma, ac etiam absq; eo, qd istud ex parte locatoris onus conscientiae contineret, qn locator ei pro parte sua adimplenda, & obseruanda nō adimpleuit, nec obseruauit, & culpa ipsius praecedente damna incurra, casusq; fortuiti euenierunt.

CONSILIVM CXLIII.

Vlso instrumēto vnā cū capitulis locationis factae de datio gabellae grossae p magnificā cōitatē ciuitatis Imolae mediāte illius syn dico do. Thura cōductori, ac visis praestantibus p do. Thura dictae cōitati saepius factis, alijsq;

mihi pro parte ipsius do. Thura exhibitis, omnis superfluis, ac veritati adhaerentibus, ad fauorem do. Thura concludendum esse, qd occasione damnorum passorum, & de quibus in praedictis protestationibus, per mandatis, & praecipis eidem do. Thura iure licitum fuerit, & sit uti retentore solutorum, quas is ex forma capitulorum facere tenebatur, non obstantibus capitulis instrumentis locationis conuentis: Et ad idendum moueor in primis ex regula doctrinae scriben. qd ad hoc, vt quis vltro, citroq; obligatorio, qualis est conditionis iuxta l. si vt certo. §. nunc videndum cum simil. requiritur, quòd prius constitutur, ipsum volentem agere pro parte suae tractum cum effectu adimpleuisse, vt cū n. §. offerri. ibiq; Bar. ff. de act. emp. quòd debet, licet non adimpleam, quòd contra illum obtineo, ut not. in l. si non habet ff. de iureiur. l. si in emptione. §. item si contrah. emp. & frustra is debitum peti debet, non impendit l. adiles. in fi. ff. de act. emp. 2. Itra de regu. iur. in 6. §. Et haec est iusta causa, & non soluendi pecuniam, quam quis tempore soluere tenebatur, videlicet quia creditorem non fuit obseruatum, nec ad id quòd creditor illi obseruare, & adimplere, vt est text. not. in d. §. offerri. ubi ponitur, quo debitori licitum est retentione, ut si solus, de quibus habetur p Bar. & alios in l. si cētum. ff. de cōdic. indebi. & per Bar. in l. 3. C. in qui. cau. pig. taci. cōtrah. Et p praedicta vera, q si quis soluere tenebatur, non obstat, quae exceptio, nihilominus retentione, casu, quo sibi nō fuissent obseruata illa, tractu debebatur, vt colligit ex iis, quae not. post gl. in l. si traditio. C. de ac. emp. Sed cōtra quae ex dicta locationis capitula do. Thura seruare tenebatur, illa nō obseruauit, & impleu, obseruadi fuit p interpellationes saepius factas iuxta l. si ex legati cā. ff. de verb. obl. c. p. 3. C. de don. ante nup. l. nā uterq; ff. ne quid in ra postea solutione debitas retinēdo non mora aliqua constitutus, nec ad soluendum quo nō fuit ipsi prius obseruati id, qd cōtra p parte cōtatis debebat, & ad ppositum qd voluit Alex. 1. apof. ad Bar. in d. §. cōtra l. si ferui. §. sequitur. ff. de uer. obl. & in d. C. de don. ante nup. l. nā uterq; ff. ne quid in nit. de iureiur. §. p quē rex. pbat p dicta d. qn qs cū iuramento promississet soluere, & ipse nō fuisset obseruata, qm absq; mora denegare uelle soluere, ad quòd facit l. cū de pact. cū simul. alleg. ibi, & in d. c. puenit, cōitas prius nō obseruauerit ea, quae in capitulo seruat, & sic fuerit in mora, cōstat, nā cum iuramento promississet seruare cōitā in capitulis se obligauerat, qd oēs transcentes p territorium, & p territorii ciuitatis Imolae, & bonis Sac. D. N. & Mag. do. laccob. ad soluere, ac soluere debere dari, & gabellae p dicto pductori, ut in quarto capitulo dictae cōitatis saltē postquā fuit interpellata, debeatur curare qd oēs psonae trāscentes, cuiuscumq; & status essent, dictū dari soluere arg. con. & status essent, dictū dari soluere arg. con. prin. ff. de verb. obl. si per plura, quae ipsi allegant, breuitatis causa non refero, ubi volumus, qd